

Wim Verboom

*En zó gingen wij
naar Rome*

Meditaties over Handelingen

En zó gingen wij naar Rome

Meditaties over Handelingen

Wim Verboom

KokBoekencentrum Uitgevers • Utrecht

Vormgeving omslag: Studio Anton Sinke
Vormgeving binnenwerk: Gewoon Geertje
Omslagfoto: iStock

ISBN 978 90 435 4158 9

ISBN 978 90 435 4159 6 (e-book)

NUR 707

www.kokboekencentrum.nl

© 2024 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Alle rechten voorbehouden

KokBoekencentrum Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Inhoud

Woord vooraf	7
1. Een bijzondere gebedskring	9
2. Pinksteren in Jeruzalem	17
3. Ver weg	25
4. Stefanus, de diaken	33
5. De kamerheer uit Ethiopië	43
6. De bekering van Paulus	51
7. Filadelfia – broederliefde	59
8. Paulus in een mand	67
9. Jakobus wordt martelaar	75
10. Ruzie	85
11. Bijna christen	93
12. En zó gingen wij naar Rome	103

Woord vooraf

In dit boekje staan twaalf meditaties over het boek Handelingen. De titel luidt: *En zó gingen wij naar Rome*.

Het woordje *zó* heeft betrekking op de schipbreuk in Handelingen 27-28, in het bijzonder 28:14b. Er wordt mee bedoeld dat het evangelie door de onmogelijkheid heen, door het nulpunt in Rome komt. Het is fascinerend om te zien hoe God dwars door menselijke onmogelijkheden en verzet van de satan heen zijn koninkrijk op aarde doet komen, vanuit Jeruzalem, het centrum van Israël tot in Rome, het centrum van de wereld in die tijd.

Het gaat in deze meditaties niet om theologische verhandelingen, maar om pastorale luisteroefeningen naar het Woord van God, waarbij recht gedaan wordt aan de teksten en het verband waarin zij staan.

Elke meditatie begint met een bijbelgedeelte dat men kan lezen en eindigt met een lied dat men kan zingen.

8 | Van harte hoop ik dat deze meditatie tot zegen van de lezers mogen zijn. Ook in ons leven kan het zo zijn dat het werk van God door een nulpunt gaat. God brengt ons door menselijke onmogelijkheid heen in zijn koninkrijk.

Harderwijk, voorjaar 2024
Dr. W. Verboom

1. *Een bijzondere gebedskring*

Lezen: Handelingen 1:4-14

Dezen bleven allen eensgezind volharden in het bidden en smeken.

(Handelingen 1:14)

Lukas, de schrijver van het boek Handelingen, vertelt ons eerst over het heilsfeit van de hemelvaart van Jezus. Een heel ingrijpend gebeuren. Jezus gaat naar het Vaderhuis, de hemel, nadat Hij al het werk om ons te verlossen volbracht heeft. Zijn discipelen beleven nu een heel nieuwe situatie. Jezus is voortaan lichamelijk niet meer bij hen. Wat moet dat een enorme impact gehad hebben.

Het is te begrijpen dat zij daar niet zomaar in mee kunnen komen. Hun blik wordt onweerstaanbaar getrokken naar de wolk die Jezus wegneemt. Maar dan staan er twee engelen bij hen, gestuurd door Jezus. Die wijzen hun de weg. Ze moeten niet naar boven blijven kijken, maar ze moeten vooruit kijken. Jezus zal terugkomen en zijn Geest geven, zoals Hij beloofd heeft.

We zien hen op de Olijfberg staan en met elkaar overleggen wat te doen. Misschien is het Petrus of Johannes geweest, die zegt: Kom, hier moeten we niet blijven. Laten we doen wat Jezus tegen ons heeft gezegd. Ze lopen de Olijfberg af en gaan de stad Jeruzalem bin-

nen. Wat we zien is dat de discipelen niet afwachten wat er zal gebeuren, maar dat zij de komst van de Heilige Geest verwachten. Niet afwachten dus, maar verwachten. Dat is echt iets van het geloof. Nooit kan 't geloof in de Heere Jezus te veel verwachten.

De discipelen gaan in Jeruzalem een huis binnen, een trap op en komen in een bovenzaal. Veel huizen in Jeruzalem hadden zo'n bovenzaal. Die gebruikte men als een stille binnenkamer (Mat. 6:6). Misschien is deze bovenzaal wel dezelfde geweest als waar Jezus met zijn discipelen het laatste avondmaal vierde.

Ze komen in die bovenzaal en dan doen ze wat we lezen in vers 14. Ze gaan bidden en smeken om de komst van de Heilige Geest. Dat geeft aan dat ze heel intens bidden dat Jezus in de hemel zijn belofte vervult en zijn Heilige Geest uitstort. Ze missen Jezus, maar ze geloven biddend dat Hij door zijn Geest bij hen zal zijn en eeuwig bij hen zal blijven, zoals de *Heidelbergse Catechismus* zo mooi zegt in Zondag 20.

Maar waarom hebben de discipelen zo hartstochtelijk gebeden? Omdat ze voelden: zonder de Heilige Geest kunnen we niet verder. Jezus had tegen hen gezegd dat zij zijn getuigen zouden zijn in Jeruzalem, Judea, Samaria en tot aan het uiterste van de aarde. Hoe zullen ze dat ooit kunnen zijn als de Heilige Geest niet bij hen is en in hen is?

Ja, dat kunnen we begrijpen. Wat hebben ook wij de Heilige Geest nodig om in relatie met de Heere Jezus te leven. Om te geloven dat Hij onze Zaligmaker is. Om ons door wedergeboorte nieuwe mensen te maken. Om zijn vruchten van liefde, blijdschap, vrede en

andere vruchten te laten groeien in ons leven. Om dienstbaar te zijn in zijn gemeente en koninkrijk.

Het treft me dat Lukas zegt dat de discipelen *volharden* in het bidden en smeken (vers 14). Ze komen om zo te zeggen elke dag bij elkaar om te bidden. Ze beginnen niet heel vurig, waarna de vlam als stovuur al spoedig dooft. Nee, ze blijven samen bidden. Ze zeggen niet na twee dagen: Bidden helpt niet. We stoppen ermee. Nee, ze blijven bidden, want ze worden gedragen door de overtuiging: beloofd is beloofd. De Heere maakt zijn Woord waar. Jezus was wel niet meer lichamelijk bij hen, maar als er een tijd is geweest waarin ze vol waren van Jezus, zo dicht bij Hem waren, dan is het wel deze tijd vóór Pinksteren. Je kunt nooit dicht bij Jezus zijn dan wanneer je je biddend vastklampt aan zijn belofte.

Het doet me denken aan een ervaring van mijn vrouw, toen ze tijdens onze vakantie in Frankrijk moest worden opgenomen in het ziekenhuis. Ze lag naast een vrouw die haar zag bidden. Die vrouw zei: Bidden helpt niet. Toen zei mijn vrouw: Ik denk het wel. Vindt u het goed dat we elke dag het Onze Vader bidden? Dat deden ze met de woorden *Notre Père, qui est au cieux*. Na een paar dagen begon de vrouw op te knappen. Ze voelde zich stukken beter. Toen mijn vrouw het ziekenhuis mocht verlaten en zij de Franse dame een hand gaf, zei deze tegen haar: Bidden tot God helpt toch. Ja, zei mijn vrouw, omdat de Heere helpt.

Er is nog iets wat opvalt. Dat is dat de discipelen *eensgezind* bijeen zijn. Ze zijn één van hart en één van ziel. Dat lijkt zo gewoon, maar dat is het niet. Want de duivel is er ook. Die doet niets liever

dan verdeeldheid zaaien. Dat zou het einde van het samen bidden betekenen. Daarom is het een wonder dat ze zo eensgezind bidden. Hoe kan dat? Omdat ze één zijn in de Heere Jezus. Hij bindt hen samen. Eén zijn in Jezus is de ware eenheid. Die eenheid doet hen hetzelfde verlangen, namelijk dat de Heilige Geest komt.

We moeten bedenken dat er tussen de discipelen heel wat verschillen waren. Er zijn verschillen van afkomst: de een was visser en de ander was tollenaar. Er zijn karakterverschillen, denk aan Petrus en Johannes. Er zijn ook politieke verschillen. Denk aan Simon die een zeloot was (vers 13). Zeloten waren mensen die sympathiseerden met het verzet tegen de Romeinen. Toch is er iets wat al die verschillen overstijgt. Dat is de band met Jezus. Hij bindt hen samen in het gebed.

Leerzaam is dat voor ons. Ook onder ons zijn er allerlei verschillen, net als bij de discipelen. Toch kunnen we als gelovigen ondanks die verschillen één zijn, één in Christus. Als die band van Christus wegvalt, is het gebeurd met de eenheid. Maar als die band er mag zijn, en je kent en herkent bij elkaar eenzelfde verlangen naar de Heere Jezus en ook naar het werk van de Heilige Geest, dan worden die verschillen overstegen. En als je dan samen bidt tot die ene Heere Jezus, dan wordt die eenheid ervaren en versterkt.

Er is nog iets wat ons opvalt in de gebedskring, daar in de stille bovenzaal in Jeruzalem. Het is dat niet alleen de discipelen – dat zijn mannen – bidden, maar ook vrouwen. Die kenden we al uit de bredere kring van Jezus' volgelingen. Het zijn verschillende vrouwen met de naam Maria, Johanna, Salome en anderen. Ze waren erbij –

In het Bijbelboek Handelingen vertelt de schrijver Lukas hoe het evangelie, dwars door menselijke onmogelijkheden en verzet van de satan heen, zich verspreidde. Vanuit Jeruzalem, het centrum van Israël, tot in Rome, het centrum van de wereld in die tijd. Een schipbreuk kon de verspreiding van het evangelie niet hinderen. Zó gingen ze naar Rome.

In dit boek mediteert dr. Verboom twaalf keer over een gedeelte uit Handelingen. In deze meditatie luistert hij intensief naar het Woord van God, om de lezer te laten zien hoe God toen en nu werkt in het leven van mensen.

Dr. W. Verboom is emeritus hoogleraar Geschiedenis van het gereformeerde protestantisme en was jarenlang gemeentepredikant.

 KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT

ISBN 978 90 4354 158 9 | NUR 707

9 789043 541589 >